

догляду за насадженнями, урожайність ягід, їх якість, ефективність використання хіміко-техногенної енергії, перспективи впровадження енергозберігаючих прийомів догляду являється вибір ділянки з оптимальними агроекологічними параметрами, які включають агрохімічні та водно-фізичні властивості ґрунту, рельєф та експозицію ділянки, температурний режим зимового періоду, тощо. Скорочення площі насаджень дозволяє розміщувати їх на локальних ділянках з оптимальними або найкращими агроекологічними умовами, оптимізувати сортимент винограду, підвищити його якість, визначити перспективні напрямки переробки та реалізації врожаю ягід.

В зв'язку з цим постійно виникає потреба в розробленні нових та вдосконаленні існуючих технологічних процесів вирощування, переробки сільськогосподарської сировини, використанні нових форм і методів організації виробництва, які забезпечують підвищення його ефективності та зростання якості харчової продукції. Поряд з вирішенням цілої низки екологічних проблем, впровадження альтернативної технології дає можливість забезпечити сталу, щорічну високу врожайність насаджень, підвищити якість ягід, тобто відкриває нові перспективи для промислового виноградарства, як галузі сільськогосподарського виробництва.

Література

1. Бондаренко С.Г. Методологические и энергетические проблемы виноградарства. - Кишинёв, 2009. - 269 с.
2. Жученко А.А., Казанцев Э.Ф., Афанасьев В.Н. Энергетический анализ в сельском хозяйстве. - Кишинёв: Штиинца, 1983. - 80 с.
3. Шестопаль О.М. До методики економічної та енергетичної оцінки технологій виробництва садівницької продукції. Садівництво. - 2009. Вип. 49. - С. 205-210.

УДК 633.491:631.559:631.8(477.7)

УРОЖАЙНІСТЬ КАРТОПЛІ РАННЬОЇ ЗАЛЕЖНО ВІД СИСТЕМ УДОБРЕННЯ

Н. В. Нікончук, канд. с.-г. наук, доцент
Миколаївський національний аграрний університет

У Миколаївській області картоплю вирощують на 26 тис. га, середня врожайність 70 ц/га. На півдні України, в тому числі Миколаївській області накопичено достатній науково – виробничий досвід вирощування ранньої картоплі. Досягається це за рахунок впровадження та вдосконалення технологій вирощування, які дають

можливість одержувати високі врожаї картоплі весняної посадки 350 – 400 ц/га, літньої – 200–250 ц/га. при цьому культура картоплі ранньої із збиткових стала високорентабельною.

У сучасних новітніх технологіях вирощування овочевих культур, зокрема картоплі, неможливо отримувати стабільні високоякісні врожаї без застосування екологічно безпечних, збалансованих мікродобрив, що б забезпечували рослини всіма необхідними біогенними елементами протягом вегетації.

Враховуючи вищеозначене метою наших досліджень було - вивчити та дослідити вплив макро- та мікродобрив на формування врожаю бульб картоплі ранньої сорту Рів'єра в умовах південного Степу України.

Урожайність бульб картоплі сорту Рів'єра при збиранні визначали поділяючо у чотирьох повтореннях. Результати розрахунків середніх значень урожайності представлені в таблиці.

Таблиця 1

Середня врожайність картоплі сорту Рів'єра залежно від добрив, ц/га
(2018-2019 рр.)

№/п	Варіанти досліджу	Врожайність ц/га	Приріст до контролю	
			ц	%
1.	Контроль (без добрив)	210	-	-
2.	Нітроамофоска (N ₆₄ P ₆₄ K ₆₄)	328	118	56,2
3.	Нітроамофоска (N ₆₄ P ₆₄ K ₆₄) + Вуксал Макромікс	351	141	67,4
4.	Нітроамофоска (N ₆₄ P ₆₄ K ₆₄) + селітра (N ₅₀)	345	135	64,3
5.	Нітроамофоска (N ₆₄ P ₆₄ K ₆₄) + селітра (N ₅₀) + Вуксал Макромікс	370	160	76,2

Одержані результати досліджень впливу нітроамофоски як окремо, так і з мікроелементами на величину врожайності картоплі сорту Рів'єра показали, що складні добрива є важливим резервом збільшення виробництва бульб картоплі.

У середньому за два роки досліджень урожайність картоплі при внесенні нітроамофоски порівняно з контролем була вищою на 113 ц/га, а за сумісного внесення нітроамофоски і селітри у вигляді підживлення в комплексі з мікроелементами відповідно на 156 ц/га, що на 71,9% вище за контрольний варіант. Ефективність мікроелементів за внесення Вуксалу Макромікс визначається приростом урожаю порівняно з варіантом, де вносили тільки нітроамофоску. Як свідчать дані таблиці, мікроелементи та аміачна селітра (в підживленні), позитивно впливали на величину врожайності бульб картоплі. За внесення нітроамофоски з Вуксалом Макромікс за однакових умов, урожайність картоплі була на 7 ц/га вищою, ніж у варіанті де вносились нітроамофоска з аміачною селітрою.

Підживлення аміачною селітрою та комплексними мікродобривами сприяло стабілізації врожаю, що свідчить про їх позитивну роль у несприятливі за погодними умовами роки.

Таким чином, можна зробити висновок, що підживлення картоплі азотними добривами (N₅₀) та комплексними мікродобривами, які забезпечують надходження у ґрунт мікроелементів, а саме Zn, Mn, має важливе значення для повноцінного метаболізму в картоплі та гарантує стабільне підвищення врожайності незалежно від погодних умов.

Література

1. Бугаєва І. Картопля на Півдні України [Текст] / І.Бугаєва // Картопляр. - 2004. - № 1 – 2. С. 8.
2. Вожегова Р. Состояние и перспективы развития картофелеводства в Степи Украины / Р. Вожегова, Г. Балашова // Овощеводство, 2012. - №4. – С. 62-65.

УДК 635.657

ОСОБЛИВОСТІ ВИРОЩУВАННЯ НУТУ

Н. В. Нікончук, канд. с.-г. наук, доцент

В. В. Шліхта, студент

Миколаївський національний аграрний університет

Природно-кліматичний пояс, де раніше вирощували такі традиційні для України культури, як цукровий буряк, який був у Миколаївській, Кіровоградській та Полтавській областях, зараз зміщується через нестачу вологи на північ та на захід. Також інші теплолюбні культури, такі як кукурудза та соя наразі майже повністю вирощуються в північних та західних областях.

Враховуючи зміни клімату протягом наступних 10 років умови для вирощування сільськогосподарських культур в Україні можуть змінитися кардинально. Фермери вже до цього пристосовуються, вирощуючи більш посухостійкі та теплолюбні культури. Нут є найбільш посухостійкою рослиною серед бобових, він дає стійкі врожаї в умовах спекотного клімату. Водночас культура є досить холодостійкою, сходи витримують короточасні приморозки. Найсприятливішими для вирощування є південно-східні регіони України.

Нут вирощують як цінну продовольчу і кормову культуру. Для продовольчих цілей використовуються, головним чином, білонасінні сорти нуту, насіння якого добре розварюється. Насіння містить 25-34% білка, 47-60% БЕР, 4,2-7,2% жиру, 2,3-4,9% золи. За смаковими якостями насіння нуту і харчові вироби з нього нагадують горох. З